Focs d’octubre

Francesc Parcerisas

Noite clara

Fai unha noite clara, inmensa;
contemplo as estrelas, máis alá dos pinos,
e a negrura insondábel da volta.
Abaixo, na baía, todo son resplandore
e a música dos bares acende o croar das ras.
¿Que mar hai detrás deste pano
ou son ondas de papel que nor acaban de enganarnos?
Acósannos, absurdos, Capricorn o e Saxitario,
a Osa Maior enterra a luz das estrelas no mar,
cantan as cigarras e eu, debaixo do Dofí,
sínteme illo único que espía e comprendre
a miga la insigificante dun refrixerio de nada.
Tornan as músicas, o aroma das alfarrobeiras,
o chispear das barcas que saen á tardiña;
máis alá pestanezan as estrellas como acios de ouro.
Alongo o brazo, como se puidese acadalas,
e por um intre, ebrio, énchome de inmensidade.
Traducido por Luciano Rodríguez